

REGELŐ.

Pesten vasárnap martius 11^{kén} 1838.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és esőtörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedeként is vált-hatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' b é n a A z o r.

(Forditva l' Afrique françaiseből)

Mihelyt hallja az őt Afrikába rendelő parancsot katonánk, neki hevül, 's lobra gyult képzelete új életet tüntet elő; napkeletről fényről és boldogságról álmodozik; egy homályból előtűnő emlék Egyiptusról 's Napoleonról villan által gondolatain; már előre titokteljes háremeket 's vitéz Mamelukokat lát fényzőnbe boritva; csupa öröm 's dicsőség mosolyognak feléje, és minden nyomorúság felejtve van.

De néhány hét multával tűnnek a' boldog álmok, 's a' katona lak-tanyai élet éppen olyanná lesz itt, mint mindenütt. Algir mutat ugyan újság-vágyának egy tolongó fő hadi szállást, de mi szomorú sors vár ellenben arra, kinek ezrede az ör-erősségek vagy kisebb tenger melléki helyekben tanyáz, mellyek ez új telepet védik!

Bugia város igen fontos helynek tartatik, 's ugyan azért gond van reá, hogy ott kellő őrizet tartassék, melly képes legyen a' vidékben szállongó arab törzsököknek ellentállni. Csak ott 's tapasztalásból lehet az ottani létel rendkívülségét érezni.

Midőn itt a' katona minden kötelességét végezte, annyira foglalatosság nélkül marad, hogy őt minden perc egy század unalmával gyötri. Fel nem található itt csak egyike is azon időtöltéseknek, mellyeket francia honnak legcsekélyebb városa nyújtani képes; nem marad tehát egyéb hátra, mint kívánni, hogy terhes szolgálatjuk soha ne szűnjék. A' mi Bugiát ezen telep minden városától megkülönbözteti, 's a' mi unalmokat némiképp' felejteti, azon körülmény, hogy majdnem naponként újabb csata várakozik reájok, 's így bajokat fegyver-ropogás között felejtik.

A' foglalás első éveiben minden éjszaka megtámadtattak az őrsapatok, 's az öröket átluggatva találták, a' nélkül, hogy a' pulya ellenség kézre kerítettett, vagy csak szemügyre is vétethetett volna. Az illy orozva fogyasztott őrség természetesen mind inkább fogyott annyira, hogy az Arabok merészkedtek ellankadt vitézeinkre rohan-

ni, 's nehánynak fejét levágni, mellyekkel, mint győzelmek jeleivel, sátoraikba siettek. Ezen apró csaták által mi sok embert vettünk; és senki sem siethetett az éjszaka megtámadottak segítségére, az orozva gyilkoló ellenség cselétől tartván: ugyan azért minden módot segítségül használtak, melylyel az Arabok rohanásaitól biztosíthatták; és a' mellett maradtak végre, mi legczélszerűbbnek látszott.

Minden mahomedan városban szám nélküli kutya találtatik, mellyek ugyan tulajdonképp' senkiéi, hanem valamennyi mindené; mindenki táplálja őket, 's ételének maradékát jó előre nekik szánja; senki sem ellenségeskedik ezen ebekkel, de nem is sokat gondol velek senki; és senki nem igyekszik kiképezni azon ugy szólva szellemi tehetséget, melyet a' kutyaénál gyakorlás által igen nagy tökélyre lehet emelni.

Csak hamar magukhoz édesgettek jó bánás által nehányat ezen állatok közül a' Francziák, sőt némelleyeket közülök annyira kiképzettek, hogy a' legkitanultabb europai kutyák között is kifűnéssel helyt foghattak volna; mint p. o. némelleyek, ha a' császár említettett, magosan felugrottak; ellenben, ha Abd-el-Kader nevét hallották, fogaiukat vicsorgatták. Ezen szegény párák azon kevés katona kenyérért, olly hívséget mutattak vitézeinkhez, millyennel soha előbbi uraikhoz nem viseltettek. — Oka az volt, hogy a' Mahomedánok táplálták ugyan őket, de soha velek nem enyelegtek.

Gyakran követték ezen kutyák pártfogóikat, midőn a' szolgálat őket távolabbi őrállásokra parancsolta; 's ezek voltak azon helyek, hol hasznos szolgálataik világosan kitűntek, mellyeket velek a' természet csuda-ösztöne tétetett. Ha Francia közelített, egy rövid erős ugatás jelenté jöttét: ha azonban valamelly Arab lopódzott azon tájra, rettentő vonítás árulá - el közelítését, melly közben mindig azon táj felé ugrosott a' kutya, honnan veszedelem fenyegeté az őrt. — Olly világos volt ezen új segéd seregnek haszna, hogy illyet minden századhoz meghatározott számmal rendelni, hasznos gondolatnak találtatott. Melly végre a' ministerhez előterjesztés is tétetett; de ez ellenzé azon okból, mivel gondolatja szerint illyes engedelem azt a' vélekedést támaszthatná, hogy a' Francziák a' Spanyoloknak perui borzasztó tetteit akarják megújítani. Mindazáltal nem fosztattak - meg a' kutyák rendes táplálékjuktól, 's minden kenyér - osztásnál lélekismeretesen felhagyott illető részök.

Egy Bahard nevű ifjú katona, a' könnyű gyalogságtól, ismeretes volt azon erős barátsági kötésről, melyet egyikével az érintett új szövetségeseknek kötött. Azor volt a' név, mellyen e' kutya neveztetett, 's egy volt a' legformátlanabbak közül minden ivadéka

közt fájának. Különben is könnyen általlátni, hogy a' faj tisztasága ilyen csoportosan tenyésző kutyák közt nem igen tartathatott-fel; azonba Azorban világosan lehetett látni a' legközségesebb fajok vegyületét; mind a' mellett Bahard különös vonzalmat érzett iránta, és szerencse volt reá nézve, hogy Azor nevelése foglalatosságot nyújtott számára, melly előbbi unt napjait szembetűnőképp' rövidíté. — Azor nem azon szerencsések közül való volt, ki nevelője tanításait tüstént felfoghatta volna, sőt nehéz felfogása gyakran a' vessző hatalmával egyesített magyarázatoknak sem engedett; mind a' mellett éppen olly barátja volt a' Francziáknak, millyen ellensége mind azoknak, kik turbánt viseltek. Különös tárgya volt pedig tiszteletének a' formaruha; minden katona szeretettel és sokat jelentő farkcsóválással fogadtatott általa.

Különös volt látni, hogy a' kóborló kutyák hosszá sora a' gyalogság lak-tanyája előtt szaladgált; miképp' állott-meg 's szaladt nyilsebességgel, hízelve, az Azor névre egy kutya fiatal vitéz barátja lábaihoz, ki őt örömmel ölelgette, 's tisztogatta azon mocsktól, melly szaladozás közt reá tapadt. Látni kellett volna akkor ezen kutyát, milly figyelemmel hallgatta a' hozzá intézett hosszas beszédet, mellyből csak egy hangot sem értett, még is úgy figyelt, mintha még olly jól értette volna: de különös is volt azon hajlandóság, melylyel a' nevezett ifjú vitéz szolgálatjától üres idejét a' szokott helyen Azor barátjával elenyelgte.

Szegény Bahard! mennyire becsülte ezen állat barátságát, éppen annyi csalatkozásra talált a' katona-életben, a' mennyi ingert 's dicsőséget gondolt találhatni! Nem volt ez többé azon élet, mellyet neki nagybátyja, Napoleon egykori zászló-tartója, a' nagy hadsereg-ről mondaiban festegetett. Bahard parisi születés volt, alig tizenhét éves, 's már esztendő óta szolgált. A' dologtalanság, melly a' parisi henyéknek olly nagy boldogsága, előtte csak hamar utálattá vált, 's elhagyta tüstént mihelyt megismerte. És midőn édes anyja mondta: „hogy szerencsétlen volt, míg fija nem dolgozott, 's hasonló rossz tag volt a' többihez; most még szerencsétlenebb, mivel mindig gondolkodónak és szomorúnak látja“ — erre csak ezt felelte: „nem anyám! többé nem akarlak szomorítani; elmegyek, 's katona leszek, mint nagybátyám volt, éppen olly jó mint ő, és szintén becsület-keresztet 's nyugpénzt nyerek, csak hogy te munka nélkül élhess.“

Néhány nap múlva egy Afrikába menendő ezrednél szolgálatba lépett, tüstént a' harc-viharba mehetni, kitüntetni 's előmehetni vélén magát; azonban az ezred tartalékánál hagyatott, hogy a' gyakorlatokat betanulja; 's mi után már egy hadra indult zászló-alyhoz

adatott, még sem lehetett, mint mondani szokták, oly szerencsés, hogy ellenséget láthatott volna, és minden aratott dicsősége az volt, hogy néhány golyót hallott fülei mellett elsüvölteni, 's Bugiában epedett unalmában. Egész más fogalma volt neki a' dicsőségről. Könnyen megmagyarázható innen Bahardnak új barátjához vonzalma. — E' szeretet, mely őt bajtársaitól elkülönöztette, sok csufolódást türetett nyígyan vele, de bőven kármentesíté azért Azor háládatossága.

Azon század, mellynél Bahard szolgált, Maldub erősségbe parancsoltatott egy granátos századot felváltandó, mely nevezett helyen egy hét óta őrködött. Tudva volt, milly veszedelmes a' nevezett hely: sokkal távolabb fekvén, hogysem azonnal segédelmet nyerhetett volna; azonban gyakran megtámadtatván számtalan vitézek hulltak ott el. Az Arabok ezen helyet vállalatjok célpontjául tüzték-ki; ha rohanásuk nem sikerült, mentten visszavonulhattak; ha sikerült, kedvökre mészárolhatták áldozataikat.

Gyakran, midőn ezen átkozott helyen az őrt felváltani akarták, vagy nem találtatott, vagy egy borzasztó sebekkel elborított fej nélküli holt testre akadtak, melyet csak formaruhája rongyáról ismertek-meg; mert fejét 's fegyverét mindig elraboltak az Arabok. Csak látni kellett azon szorgalmas előkészületet, melylyel a' katonák e' fontos álláson megjelentek, milly fényesre volt minden fegyver tisztítva; a' szúronyok hegyéről megismerhető volt, hogy akkor köszörültettek-ki. És midőn mind ezen előkészület megtéteték, ha elég erőseknek érezték magukat ellent állhatni, akkor ezer örömkriáltások hallattak; az ünnep kezdődött, 's gyorsan haladtak a' golyó-zápor ellenébe.

A' kutyák soha honn nem felejtettek; ezek elől haladtak a' trombitás körül. Azok, melyek a' granátosokkal voltak, ismét vissza tértek: — voltak ismét, melyek a' könnyű gyalogsággal tartottak, 's velek haladtak. Ezen hű frigyeselek érezni láttattak, hogy szolgálatjokra szükség van, 's vig ugrálásaikkal bizonyították, hogy szolgálni kívánnak.

Huzamósb ideig volt már az érintett könnyű gyalog század Maldubban, 's minden háborítás nélkül várakozásuk ellenére, legkisebb lármára sem zavarta-meg a' katonák nyugalma. Ezerféle dologgal foglalatostkodtak e' kis erősségnek közepette, mely alig vala elegendő lakóinak kívánt helyet szolgáltatni; majd mindenki az iparnak más ágán munkálódott, hogy létén 's helyzetén könnyithessen. A' francia katonáknak e' jeles munkássága különös ellentétben állott a' kopár környék helyzetével, mely éppen oly vad volt, mint lakosai. Maldub sikságon épült; külseje, a' katonák fáradozásainak ellenére, nem mutatja azon rendet, mely a' mi épületeinket bélyegzi; a' szem

itt azon rendetlen építészetbe ütközik, melyet a' Maurok a' kellemteljes építés helyébe használtak, 's melyet mi tőle öröklöttünk, hogy goth építésmód czime alatt vele sz. egyházainkat ékesithessük. A' mezők sem tenyészést, sem folyóvizeket nem mutatnak; imitt amott nagy hasadások látszanak a' földben, mintha valamely nagy rengést szenvedett volna; tág nyílások tátognak, 's a' föld területének égett színe nagyon egyez a' sok nemű száraz növényekkel, melyek búsan, meggörbedve vízért esdeklenek, melytől soha sem áztattaknak. Még is ezen holt természetnek közepette, a' nap égető sugarai alatt, viszhangzott a' francia jó kedv; 's az erősségbe zárt katonák még mindig tréfáltak.

„No's Bahard! — szólla egy öreg vitéz, kinek ősz fürtjei, 's bajusza szolgálatjának hosszú idejére mutattak — te tíz órákor őrt fogsz állani, még pedig a' legtávolabb ponton. Jól vigyázz legény! a' Beduin kitanult gazember, a' legvérszopóbb állat, melyet Isten ege alatt ismerék.“

„Mióta itt vagyok, még egyet se láthattam e' vérszopó állatok közül, kikről sok monda szárnyal, hogy annyira ügyes nyakmetzők. Még én ama vásárokon kívül Arabot nem láttam, hol nekünk egyet mást eladnak; de annyira szerencsétlen is vagyok, hogy mindig más, 's nem az én őrhelyemen teszik támadásukat. Egyébiránt tudja ön, hogy még eddig mit sem látott senki is; honnan gyanítja tehát Jarry, hogy éppen velem történend másképpen?“

„Beszélük, hogy a' Beduin gyenge húst szeret; te fiatal és vérmes vagy, 's azt fogja mondani: „Masallah! lám, nem olly öreg ficzkó áll itt, mint Jarry, ki irántunk olly kegyetlen, milly szerelmes asszonyainkba. De halljad — nem tized üt-e az óra?“

„16-ik szám!“ — kiáltá egy káplár.

„Itt! — szólla Bahard, 's a' szegről leemelt fegyverét vizsgán körülnézte, és Azornak füttyentvén sorba állott.

„Jól vigyázz kis ember, ha a' Beduin jó. Ő feje, 's kezein mászik, jól figyelj!“

Az ör-csapatok nehéz kopogású léptei mind inkább távolodtak, és Jarry egészen érzékenyülve fogta-fel a' szót, mi nála nem volt szokott dolog. — „Dérék ficzkó ez a' Bahard! fiatal ugyan, de tagba szakadt. Csak illy sok ujonczot küldenének, nem tágulna-ki annyira az iszák. Azonban szabadságunk van nyugodni; rajta tehát! bujunk a' pehelybe. Hej te Elzászi! nem érted? akaszd-fel táskádat, 's ásd-be magad a' szalmába!“

Alig készültek, ekképp a' katonák fekvéshez lövés esett, 's utána kiáltás hallatszott, melly azonban messziről és bizonytalanul hatott az erősségben levőkhez.

Fegyverre legények! — kiáltá az öreg Jarry, felragadván nehéz fegyverét. — Ez senkitől mástól nem jó, mint a' kis Bahardtól; ingerkedtem vele, 's az nem volt helyén; mert szerencsétlenséget okoz! (Vége következik.)

HAZAI HIRLELŐ.

Egri ut. — Pyrker János László ur, egri pátriarka érsek ő excellentiája, ki a' literatura egén is jelesen tündököl, ki Egerben ama nagyszerű székesegyházat, melynek homlokzatán az építettő magasztalása helyett ez egyszerű szók: „Venite adoremus dominum“ olvashatók, maga költségén építteté; hogy érdemeinek hármas koronáját föltegye, ez éven Egertől Pest felé tükélyes ország-utat szándékozik készíttetni, hasonlólag maga költségén.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

A' zengő hegy. Wellstead kapitán az ázsiai társaságnak egyik hírlapjában erről a' következő cikket közlé mult évi sept. 26-ról. — „Sokan kívánnának valami bizonyosabbat hallani a' Dsibbel Narcono-ról, vagy is zengő hegyről, melynek sajátágáról Európában olly különbözők a' vélemények. Én utamban megnéztem. Legfinomabb folyó homokból alakult meredek lejtő nyulik a' tenger felületétől 's hegy lábától egészen annak ormaig (mintegy 600 lábnyi térköz) 's a' látkörrel mintegy 40⁰ szögletet képez. Ezt felényire homokkősziklák környezik, melyek több sziklaéleket alakítanak, de korán sem olly téreseket, melyek vízhang nemzésére elégségesek lennének. Nevezetes az is, hogy ámbár több ehhez hasonló lejtőzetek vannak a' közelben, a' zengés még is csak az említettől hangzik. Leszállván tevéinkről, a' hegy lábánál maradtunk; a' Beduinok azonban felmásztak. A' hangot csak akkor kezdtük hallani, midőn közel jutottak a' hegyormához. Ez eleintén gyöngye Eol-hárfahanghoz hasonlított, vagy is azon hanghoz, melyet nedvesített ujjal üvegpo-hárból lehet kiesalni: midőn azonban a' lefolyó homok a' hegy lábához ért, zengése mennydörgéshez hasonlított, 's a' szírtet, mellyen ültünk, megrázkodtatá. Társaim felugrottak, én magam is bámultam; mert midőn először téiben voltam a' hegynél, olly gyöngye volt hangja, alig lehetett hallani; most a' nyár által kiszáritott homok azonban nagyobb mennyiségben folyhatott-le. A' hangzásnak okát megfejtteni elégtelen vagyok. Igaz, hogy az üregbe hulló homok hangot adhat, de nem olly renditőt, minőt mi hallottunk.

KÜLÖNFÉLE.

A g a d e t h á k. (Vége.)

4.

A' vén kertész, és Hadrian császár.

„Ősz hajak előtt kelj-fül; becsüld
a' véneket, és féld Istenedet Én
vagyok a' te Urad!“

Hadrian császár Galiláában Tiberias mellett menvén, egy vén embert láta, ki nagy gödröt ásott, hogy fügefákat ültethessen.

„Ha életed reggelét jól használtad volna — szólla hozzá Hadrian — most nem kellene életed alkonyán illy nehéz munkát végezni.“

„Én használtam ifjúságom éveit; — felele az ős — de életem alkonya se muljék hijába. Istenemre bízom magamat!”

„Milyen idős lehetsz?” — kérde őt a' császár.

„Mintegy száz esztendő.”

„Száz esztendő! Hogyan? illy öreg létedre is ültetsz fákat? Remélheted-e munkád gyümölcsét?”

„Nagy királyom! — szól az ős — igen is reménylem. Ha engedi az Isten, még e' fák gyümölcséből ehetem. Ha pedig nem, akkor majd enyhítek magukat vele unokáim. — Nem ültettek-e apáim számomra is fát? miért ne tenném én azt unokáimért?”

A' császárnak tetszett a' becsületes öregnek felelete. — „No's öreg! — ugymond — ha megérnéd e' fának gyümölcsözését, add tudtomra! — Értetted?”

„S e' szavakkal oda hagyá őt. — Az öreg pedig még élt elég sokáig. A' fák virágoztak, és fölséges fügét termének. — És a' mint egészen megérték, leszede rólok a' legszebbeket, kis kosárba tévé azokat, és ment oda, hol a' császár tartozkodék. — Hadrian pedig éppen az ablakon nézett-ki, és a' mint a' vénségtől meggörbödött őszt kosarával a' várkapuban megpillantá, parancsot ada, hogy azonnal hozzá vezettessék.”

„Mit hozasz öreg?” — szólla elejébe Hadrian.

„Tessék a' császárnak — mond az ős — tessék visszaemlékezni akkorra, midőn egy vén embert fát ültetni látott, és megparancsolá neki, hogy, ha megérné a' fának gyümölcsét, jelentse magát. Én vagyok a' vén ember, és e' gyümölcsök az ültetett fák gyümölcsei. Vedd őket kegyesen, mint hálnak álázatos jelét nagy leereszkedésért!”

Hadrian örvendett illy hosszú élet példájának láthatásán, melly még a' léleknek tökéletes épségével, 's tiszteletre méltó testi erővel vala egybekapcsolva. — Leülteté az öreget, elfogadá fügéit, és kosarát arannyal telve adatá vissza. — Nehány udvariak jelen voltak a' ritka esetnél, és mondák: „Lehetlen, hogy nagy császáruk ennyi becsületet ruházzon egyalávaló zsidóra!”

„Miért ne becsülném azt, kit az Isten így megbecsült? — válaszolt Hadrian — nézzétek vénségét, és kövessétek példáját!”

'S ezzel igen kegyesen elbocsátá magát az öreg; ki csudálkozva, és nagy örömmel tért haza. —

5.

A z e l v á l á s.

„A' ki egy erényes nőt talált magának, az kincset bir, nagyobbát „drága köveknél.”

Tíz évet élt bizonyos zsidó Sidonban nejével, de gyermeket nem kaphatván, elhatározá, hogy elválasztatja magát tőle. — Ment pedig Rabbi Simonhoz, ki nem örömet látá, ha férj elvála nejétől; és azért ekként szólla: „Gyermekeim! midőn összekeltetek, nem voltatok-e akkor vígsággal és örömmel telve? — nem tartottatok-e lakomát, 's nem hívtátok-e meg barátaitokat? — És most, midőn örökre el akartok válni egymástul, csak a' pusztá elválás mellett maradtok? — Menjetek haza, készítsetek lakomát és meghívalegyenek jó barátaitok. Holnap azután jőjjetek hozzám, majd beteljesitem kívánságokat.” — És haza mentenek, és úgy cselekvének, mint ő mondá vala.

— Midőn pedig vigan és jókedvűen volnának, így szólla a' férj, tele édes borral, nejéhez: „Jól tudom, mennyi évet éltünk együtt örömeiben, gyönyörűségben; és most az elválásra csupán csak az késztet, hogy gyermeket nem szültél nekem. — Végy tehát magadnak házamból, a' mi legjobban tetszik, hogy lássad, hogy nem vagyok rossz véleménynyel irántad.“ — „Legyen úgy!“ monda a' nő. — De a' pohár még gyakran ment körül, és sokan leittasodtak, 's elaludtak. Ezek között volt a' ház ura is. — Alig vevé ezt észre a' nő, midőn apja házába parancsolá őt vitetni, és ott csendesen ágyba fektetni. Maga pedig melléje ült, 's várakozott, míg fölébredne. — És a' mint fölébredett, csudálkozott, és kérde: „Mi történik velem? hol vagyok? mit jelent ez?“ — Ekkor előlépett neje a' függöny mögül, melly eltakará, és kéré, hogy ne féljen, mert apja házában van. — „Apád házában? Asszony! mi közöm van apáddal?“ — Ő pedig szólla hizelegve: „Drága uram, és férjem! legyen kissé türelmed, és engedd magad emlékeztetni arra, mit parancsolál: „Vigyed tehát házamból, mi legjobban tetszik!“ — Nekem annak minden drágasága közt egyik sem tetszett olyannyira, mint te; és nincsen kincs a' földön, mellyért oda adnának!“ Ekkor megnyílt a' férjnek szíve; könnyes szemekkel átkarolá őt, és ismét befogadá nejének. — Éltek pedig még sok évig egymással örömben és gyönyörűségben ennekutána is.

INÁNCSY.

Ó v á s. Nehány nap előtt Luzernben egy izmos pórholgy vigyázatlanságának áldozata lön; öltözés közben t. i. szájában gombostűt tartott, mellyet fedékenységből lenyelt. Négy nap, négy éjjel szenvedett kinjai szintén olly iszonyúak voltak, mint halállal vívódása.

Jég-templom. — Hosszú 's kemény telünk a' rajna-mellékiet az azon gondolatra vitte, hogy a' szent-péterváriakhoz hasonlóan, kik Neva jégfedte hátán majd évenként raknak valamit jégből, ők is egy mulandó épületet rakjanak. A' gondolat tettet szült, 's Strassburgon alul a' Rajna hátán egy templomot raktak jégből, tornyok, ivhajlások, hajók, középkori kápolnákkal 's fülkékkal díszítve. E' ritka látványnak bámulására csapatonként jönnek a' környékbeli lakosok.

Kérdő rejtvény.

- 1) Mit kellene a' Dunába tenni, hogy télen is meleg legyen?
- 2) Hogyan lép futtában a' nyúl?
- 3) Egy rajból hány méh csiphet?
- 4) Mit kell a' falhoz ragasztani, hogy megehessük.
- 5) Mi hordja magában gyilkát.
- 6) A' tollnak hol nem árt a' vaj?

M. I.

Előbbi rejtvény: légy.

Figyelmeztetés. E' folyóirat lapjait fertály esztendőre is lehet postán megrendelni közeledő apr. 1-től kezdve. Egy két teljes példánnyal még szolgálhatunk ez évi 1-ső számtól kezdve.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson alul a' Duma partján. 114. szám alatt.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.